

A város kijáratánál találkoztunk a város leghíresebb teker(g)őjével, néhány perccel azután, hogy hivatalosan elindult Kirgizisztán irányába. Örült, hogy meg tud állni és kezét fogni velünk, mert három perccel az indulása után már úgy le volt fagyva a keze, hogy nem érezte a váltókat. Kiszúrt vele ez az áprilisi időjárás, de szemmel láthatóan nem volt letörve, élvezte a helyzetet, hatalmas mosollyal mesélte, hogyan járt. Nem időzött sokat, egy perc elteltével felpattant a bringájára és lelkesen tekert tovább.

Hajrá, Kobra! Isten áldjon meg utadon!